

CASA DEI BAMBINI ROM den 8 Maj 2008

Det var en torsdag klockan 13.30 som jag förväntansfull stod utanför dörren som leder in till Casa Dei Bambini. Jag har i många år längtat tills den dagen jag skulle få komma och besöka denna förskola. Denna fantastiska plats där allting startade för Maria Montessori, och nu stod jag här...

För att få besöka Casa Dei Bambini krävs det ett intyg från "stora skolan" som de kallade det och detta skulle ske senast 3 månader innan besöket. Under år 2007 när Montessoripedagogiken firade sitt 100 årsjubileum kom det folk från hela världen och personalen jobbade till 21.00 väldigt många kvällar i veckan.

Men nu står jag alltså här framför porten som leder in.....jag får hjälp utav en engelskspråkig tolk eftersom personalen på förskolan endast talar italienska.

Jag ringer på den antika dörren med bilder utav Maria Montessori....och efter ett tag kommer en liten italiensk kvinna på cirka 55 år och öppnar som heter Giovanna. Hon bär en rosa uniform och när jag fick komma innanföör dörrarna så ser jag att alla flickor bär likadana rosa uniformer medan pojkarna bär blå.

Jag frågade varför de har uniformer och till svar fick jag att de skyddar sina kläder vid arbete där inne men främst för att det är en praktisk övning i sig att klä på sig och knäppa knappar. När barnen går ut tar de av sina uniformer.

Vi står nu i det allra första rummet som Maria Montessori arbetade med sina barn i. En vän till henne Eduardo Talamo gav henne denna lägenhet för att kunna bedriva sin skola med mentalt handikappade barn. På väggen finns ett minnesplakat av denna snälla man.

På Casa Dei Bambini finns det idag cirka 25 barn i åldrarna 3-5 år. På förmiddagen finns det en lärare som arbetar 5 timmar om dagen och på eftermiddagen kommer det en annan som arbetar 5 timmar. Det finns alltså en lärare per 25 barn i dessa lokaler!

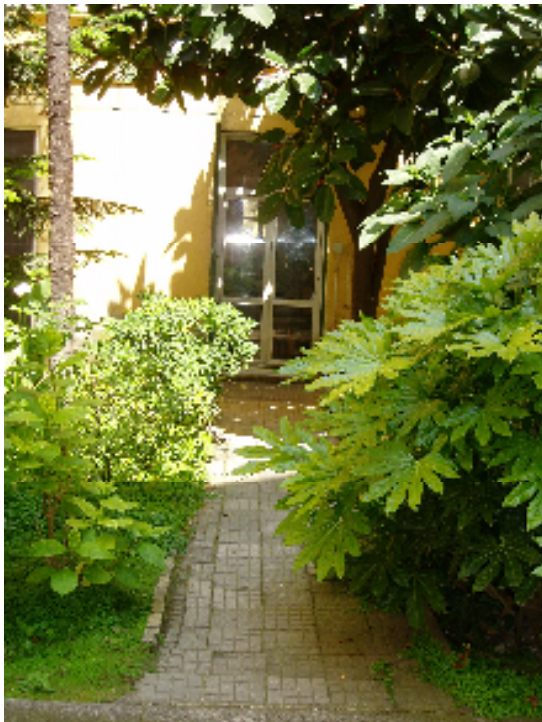
Varje barn har varsitt skåp som innehåller uniform, inneskor och en mugg.

Barnen arbetar hela förmiddagen med Montessorimateriel och så fort ljudnivån blir för hög så ringer läraren i sin klocka och då blir det alldeles tyst på en gång. Härligt att se.

På morgonen när barnen kommer förbereder de sina matplatser. Förut åt dom inne på Casa Dei Bambini men pg a av hygienen så har de nu fått en separat matplats. Barnen torkar av sin plats, sätter fram tallrikar och sätter fram några blommor på borden.

För att komma till matplatsen måste barnen gå ut på gården. Här på bilden syns Casa Dei Bambini från gården som leder till matplatsen.

Till höger: En Madonna vakar över huset där barnen äter sin måltid.

Giovanna har arbetat på Casa Dei Bambini i 16 år och hon berättar att processen i allt dom gör är oerhört viktigt. I Italien firas det nu i maj Morsdag och då har barnen fått plocka frukt från träden på gården och sedan tillverkat marmelad, burkar och kort.

Under mitt besök tittade jag självklart mycket på deras materiel och det var fascinerande att se hur lika materielen var hos dom och hos oss. Kvaliteten och antal materiel skiljde sig dock. Men likheterna fanns ändå och Giovanna och jag nickade instämmande åt varandra när vi gick runt och tittade. Och tänka sig: Sveriges flagga fanns med!!!

Italien till vänster och
nedan Bruna Trappan.

Cylinderblock, knäppramar

Matematik

Svenska

Sytavlor

Något som förvånade mig var att det fanns leksaker på Casa Dei Bambini. Giovanna svarade inte direkt på varför men hon tyckte det var konstigt att vissa Montessoriförskolor i Sverige inte hade detta.

Stryka

Plast-vask på väg till
toaletten...

Då det var absolut förbjudit att fotografera barnen som satt och arbetade var det lite svårt att fotografera överallt. Men jag fick gå ut på gården och kika en liten stund när barnen var där ute och lekte. För att komma dit fick vi gå en liten bit.

När grinden låses upp och jag klev in fylldes jag av en stark känsla. Jag tyckte mig se Maria sitta där under sin rosenkoja och studera medan barnen lekte. Rosen planterade Maria själv och det var här hon satt och studerade. Denna ros är alltså 101 år gammal!!!

Gården var väldigt liten. Så småningom skulle de anordna en botanik trädgård till barnen här ute.

Mitt besök började närma sig sitt slut. På väggen finns det allra första fotografiet på Marias barn stående framför palmen som finns ute på gården än. Jag ställde mig framför den och försökte drömma mig 101 år tillbaka i tiden...

Palmen finns kvar än!!!

Mitt besök på Casa Dei Bambini är över för den här gången. En liten flicka kommer fram till mig och visar att jag ska sätta mig ner. Hon har ritat en teckning åt mig som hon tycker jag ska ha i min hårklämma.

Avslutningsvis kan jag bara säga att det var otroligt fascinerande att se hur lika barn världen över arbetar med materiel som Maria Montessori utvecklade för 100 år sedan. Dock är standarden på Casa Dei Bambini långt efter våra svenska förskolor då det gäller materiel och personaltäthet. Så när jag kom hem till min arbetsplats igen så kände jag: "Borta bra men hemma bäst".

Skrivit av: Monica Dahlberg